

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.30. Patriarcha Arsenius accusatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1264.

§. XXX.

Patriarcha Arsenius accusatur.

Pachym. lib.
4. c. 1.

Gregoras
lib. 4. c. 4.

Imperator Michaël Palæologus a Patriarcha Arsenio duos abhinc annos proscriptus hanc conditionem suam diutius ferendo non erat. Absolutionis per mansuetudinem obtinendæ viis omnibus tentatis, Præsulem flecti posse desperans, se de illo vindicare statuit. Nolebat tamen potestatem suam, vel apertam vim adhibere, sed iudicio saltem in speciem canonico exauthorandum curabat. Convocatis proin Præsulibus, Imperii curæ, agebat, hominem totum postulant. Ego autem ingenium liberum habere nequeo, quamdiu Patriarcha hac me censura ligatum tenet. Redigit me ad id, quod fieri non potest, cum res in statum pristinum restitui nequeant, & ille malo jam facto mederi nolit. Non modo nulla charitatis officia mihi præstat, quibus ad poenitentiam me adducat, sed & illa respuit, quæ ego exhibeo me submittens poenis omnibus, quas vel durissimas mihi irrogabit: ad desperationem adigere me velle videtur. Oblique mihi significat, deponendum mihi esse imperium, agendumque hominem privatum. At non video, cuinam id expediret. Imperio haud prodesset, quia ille, qui ad id destinatus

natus erat, regnando par non est, nec e-
 rit unquam. Et quod ad peculiare meas
 rationes attinet: quæ mihi fiet sponsio,
 me post abdicationem meam victurum in
 pace? quæ securitas pro conjugē ac libe-
 ris meis? Qui semel supremam exercuit
 potestatem, haud facile eam ita exuit,
 ut se non exponat periculo. Imperator
 in loco multorum odiis objectus est sibi
 tantum in speciem fidelium: quid hi fa-
 cient, dum nullus eos cohibebit metus?
 Denique Ecclesia certas poenitentiae re-
 gulas statuit, secundum quas cum homi-
 nibus privatis agitis: num illa pro Im-
 peratoribus alias habet? Si leges hac de
 re vos deficiunt, Ecclesiis aliis non de-
 sunt: eo confugiam: ibi remedium, quod
 quæro, inveniam. Volebat dicere, se Pa-
 pæ opem imploraturum: quod minandi
 genus Episcopis Græcis terrificum erat.

Et vero auxilium Imperatori ferre de-
 cernebant. Qui rursus alium atque al-
 ium deprecatores, præsertim suum pa-
 trem spirituales Josephum Abbatem Ga-
 lesinum ad Patriarcham misit. At is tan-
 tum magis exacerbatus, inexorabilis per-
 sistit. Quinta jejunii verni hebdomade,
 die Sabbati quinto Aprilis an. 1264 cum
 a nocturno officio exiretur, primus Eccle-
 siæ Constantinopolitanæ Notarius Impe-
 ratori libellum præbuit, per quem Pa-
 triarcha multis ex capitibus accusabatur,

E e 5 scilicet,

Sæcul. XIII.

A.C. 1264.

Pachy. 4. c. 2.

6. 3.

v. Maur.

David.

Sæcul. XIII. scilicet, quod de precibus antelucanis psal-
 mum pro Imperatore detraxerit; quod

A.C. 1264.

l. 2. c. 24.

Sultano ejusque hominibus faveret us-
 que adeo, ut eos Ecclesiæ balneo uti cre-
 bro pateretur, quamvis essent Musulmani,
 & illius balnei marmoribus cruces in-
 cifæ fuerint. Hic Sultanus erat Azatin,
 seu potius Azeddin Turca Seljucides Sul-
 tanus Coniensis, Tartarorum metu ad
 Græcos delatus. Tertium incusationis
 caput fuit, quod Arsenius Sultani liberis
 SS. Evcharistiam porrigi curaverit, et illi
 non constaret, eos sacro fonte lustratos
 esse. Denique quod Sultanus ipse cum
 suis Satrapis die Paschatis matutinis psal-
 mis adfuerit, quos Patriarcha choro præ-
 iisset. Hæc sunt, quæ libellus conti-
 nebat una cum aliis hujusmodi accusa-
 tionibus.

Imperator eo avide accepto congrega-
 tos, qui Constantinopoli erant, Episcopos
 in consilium adhibuit. Patriarcha de
 querimonia edoctus, tametsi juridico ritu
 nondum accusatus esset, ita respondit:
 Ego hunc psalmum in templo more mo-
 nastico cantari jusseram: & ego eundem
 suppressi reliquas preces sufficere videns.
 Ad hæc Imperator in statu, in quo est, non
 habet, quod ea de re queratur. Nec sci-
 vi nec volui Sultani homines Ecclesiæ
 balneo uti: eademque ratio haberetur
 eos a cunctis reliquis balneis excludendi,

eo

eo quod in singulis cruces sanctæque imagines dentur. Sultanum ac liberos ejus ut Christianos tractavi ob testimonium Episcopi Pisidiensis. Si contrarium demonstraretur, culpa in illo solo residet. Imperator his ejus responsis haud contentus concilium ex omnibus Episcopis conflare voluit, cui etiam duo Patriarchæ Nicolaus Alexandrinus, ac Euthymius Antiochenus interessent.

Sæcul. XIII.
A. C. 1264.

§. XXXI.

Arsenius in concilio exautoratus.

Concilium in quadam palatii aula habebatur, ubi Imperator primum tenebat locum, in dignitate positus viris omnibus Senatuque toto stipatus. Præter Episcopos quorumlibet cœnobiorum Abbates ac monachorum præcipui aderant. Actor libellum exhibuit, qui publice legebatur. Decretum est, ut Patriarcha Arsenius in jus vocaretur, missique ad eum tres Episcopi cum tribus Clericis. At comparere omnino renuit, se non iudicium, sed hujus formam, locumque ac homines recusare asserens. Res eo spectat, addidit, ut Patriarcha in palatio coram Imperatore proscripto & vindictæ cupido in præsentia Procerum ac